

Materiały pomocnicze przy ubieganiu się o nadanie statusu przedsiębiorstwa społecznego

1. Kto może ubiegać się o status Przedsiębiorstwa Społecznego?

Zasady ubiegania się o status Przedsiębiorstwa Społecznego reguluje dział II ustawy o ekonomii społecznej. W art. 3 ustawy wskazane jest jakie podmioty mogą ubiegać się o ten status. W art. 4 – 9 określone są wymogi, jakie podmiot musi spełnić, aby mógł mu zostać nadany status Przedsiębiorstwa Społecznego. Wymogi te zostały szczegółowo przeanalizowane i opisane w punkcie 3 niniejszego poradnika.

Status Przedsiębiorstwa Społecznego może uzyskać (zgodnie z art. 3 ust 1 ustawy):

- podmiot ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 2 ust 5 lit a oraz d-f ustawy, albo,
- jednostka tworząca podmiot ekonomii społecznej.

Jako podmiot ekonomii społecznej, który może uzyskać status Przedsiębiorstwa Społecznego, należy rozumieć:

- spółdzielnię socjalną,
- spółdzielnię inwalidów i spółdzielnię niewidomych,
- spółdzielnię pracy,
- spółdzielnię produkcji rolnej,
- organizację pozarządową, o której mowa w art. 3 ust 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, z wyłączeniem: partii politycznych, europejskich partii politycznych, związków zawodowych i organizacji pracodawców, samorządów zawodowych, fundacji utworzonych przez partie polityczne i europejskie fundacje polityczne,
- podmiot, o którym mowa w art. 3 ust 3 pkt 1, 2 lub 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (zdefiniowane poniżej).

W przypadku spółdzielni socjalnych kwestia weryfikacji tego kryterium jest całkowicie jednoznaczna. Spółdzielnia socjalna to podmiot działający na podstawie ustawy o spółdzielniach socjalnych, który jest wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). Odpis z KRS jednoznacznie wskazuje na formę prawną takiego podmiotu, co w tym przypadku przesądza o spełnieniu powyższej przesłanki.

W przypadku organizacji pozarządowych, o których mowa w art. 3 ust 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zapis ustawy nie wskazuje wprost formy prawnej organizacji pozarządowej. Określa on jedynie, że organizacją pozarządową jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, pod warunkiem, że nie działa ona dla zysku i nie jest jednostką sektora finansów publicznych, przedsiębiorstwem, instytucją badawczą, ani bankiem lub spółką prawa handlowego będącą państwową lub samorządową osobą prawną. Czytając ten zapis razem z wyłączeniem wskazanym w ustawie o ekonomii społecznej, należy przyjąć, że organizacją pozarządową będą tutaj: stowarzyszenia, fundacje, związki stowarzyszeń, ale też Koła Gospodyń Wiejskich (KGW) czy Ochotnicze Straże Pożarne (OSP). W przypadku podmiotów zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym, weryfikacja tego warunku możliwa jest na podstawie odpisu z KRS. W przypadku jeśli

wniosek składa Koło Gospodyń Wiejskich zarejestrowane w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR), status podmiotu można potwierdzić poprzez weryfikację wpisu do rejestru ARiMR.

Pod pojęciem podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, rozumie się tzw. „kościelne osoby prawne” – mówi o tym art. 3 ust 3 pkt 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Dokładna definicja tego podmiotu została zawarta w ramce. W art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie wymienione są spółki akcyjne, spółki z o.o. i kluby sportowe działające w formie spółek, o ile nie działają one w celu osiągnięcia zysku, nie przeznaczają zysku do podziału pomiędzy swoich udziałowców, akcjonariuszy i pracowników oraz przeznaczają całość dochodu na realizację celów statutowych. Są to tzw. spółki non-for-profit. W przypadku tych podmiotów weryfikacja formy prawnej odbywa się poprzez odpis z Krajowego Rejestru Sądowego (potwierdzenie formy prawnej) oraz sprawdzenie umowy spółki, która musi zawierać zapisy odnoszące się do niedziałania dla zysku, zasad dystrybucji zysku oraz przeznaczenia dochodu.

Kościelna osoba prawna to osoba prawna lub jednostka organizacyjna działająca na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania. Jej cele statutowe muszą obejmować prowadzenie działalności pożytku publicznego.

Oprócz podmiotów ekonomii społecznej o status Przedsiębiorstwa Społecznego może wystąpić również jednostka tworząca podmiot ekonomii społecznej. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust 3 ustawy o ekonomii społecznej, jest to podmiot, który utworzył i prowadzi podmiot reintegracyjny: warsztat terapii zajęciowej (WTZ), zakład aktywności zawodowej (ZAZ), centrum integracji społecznej (CIS) lub klub integracji społecznej (KIS). Podmiot reintegracyjny nie może samodzielnie uzyskać statusu Przedsiębiorstwa Społecznego, wniosek musi być złożony przez podmiot prowadzący WTZ, ZAZ, CIS lub KIS. W tej sytuacji należy jednak zwrócić uwagę na wyłączenie opisane w art. 3 ust 2 ustawy o ekonomii społecznej, które zostało omówione poniżej.

2. Jakie kryteria należy spełnić, aby stać się Przedsiębiorstwem Społecznym?

Kryteria, jakie musi spełnić podmiot ubiegający się o status Przedsiębiorstwa Społecznego, zostały opisane w ustawie o ekonomii społecznej w art. od 3 do 9. Są to następujące kryteria:

a) Prowadzenie działalności gospodarczej lub odpłatnej

Podstawa prawna: Art. 3 ust 1 ustawy	
Streszczenie kryterium:	Podmiot ubiegający się o status Przedsiębiorstwa Społecznego musi prowadzić co najmniej jedną z trzech typów działalności: • działalność odpłatną pożytku publicznego, • działalność gospodarczą, • inną działalność o charakterze odpłatnym.

b) Brak kontroli ze strony jednostki samorządu terytorialnego

Podstawa prawna: Art. 3 ust 2 ustawy	
Kryterium:	Status Przedsiębiorstwa Społecznego może być przyznany wyłącznie, jeśli Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego, państwowa lub samorządowa osoba prawna nie posiadają nad tym podmiotem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

c) Prowadzenie działalności w zakresie reintegracji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub realizacji usług społecznych.

Podstawa prawna: Art. 4 ust 1 ustawy	
Streszczenie kryterium:	Przedsiębiorstwo Społeczne musi prowadzić działania mające na celu reintegrację społeczną i zawodową osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub realizować usługi społeczne.

d) Zatrudnienie minimum 3 pracowników.

Podstawa prawna: Art. 5 ust 1 ustawy	
Streszczenie kryterium:	Podmiot ubiegający się o status Przedsiębiorstwa Społecznego musi zatrudniać co najmniej 3 osoby na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę. Każda z tych osób musi być zatrudniona w wymiarze czasu pracy minimum 1/2 etatu.

e) Co najmniej 30% osób zatrudnionych to osoby zagrożone wykluczeniem społecznym.

Podstawa prawna: Art. 5 ust 2 ustawy	
Streszczenie kryterium:	Jeśli podmiot ubiegający się o nadanie statusu Przedsiębiorstwa Społecznego ma na celu reintegrację zawodową i społeczną osób zagrożonych wykluczeniem społecznym i został zweryfikowany pozytywnie jako spełniający przesłankę wskazaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy, to minimum 30% ogółu osób zatrudnionych muszą stanowić osoby zagrożone wykluczeniem społecznym.

f) Posiadanie organu konsultacyjno-doradczego.

Podstawa prawna: Art. 7 ustawy	
Streszczenie kryterium:	Przedsiębiorstwo Społeczne musi posiadać organ konsultacyjno-doradczy złożony z pracowników lub ich przedstawicieli. W zależności od formy prawnej Przedsiębiorstwa Społecznego, organ konsultacyjno-doradczy może przybierać różne formy organizacyjne.

g) Ograniczenia w zakresie działań prowadzonych przez podmiot.

Podstawa prawna: Art. 8 ust 1 ustawy	
Streszczenie kryterium:	W art. 8 ust 1 ustawy o ekonomii społecznej wskazano ograniczenia dotyczące, ogólnie ujmując, dysponowania majątkiem PS w określonych sytuacjach tj. przy udzielaniu pożyczek, przekazywaniu majątku, wykorzystywaniu majątku, oraz dokonywania zakupów towarów.

h) Zasady przeznaczania zysku /nadwyżki bilansowej.

Podstawa prawna: Art. 9 ust 1 ustawy	
Streszczenie kryterium:	Zysk lub nadwyżka bilansowa, wypracowana przez Przedsiębiorstwo Społeczne nie może być przeznaczona do podziału pomiędzy członków, udziałowców, akcjonariuszy i osoby zatrudnione w tym podmiocie.

3. Dodatkowe obowiązki

a) Obowiązek informowania osób zatrudnianych o możliwości utraty prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego

Podstawa prawna: Art. 5 ust 4 ustawy	
Streszczenie kryterium:	Jeśli Przedsiębiorstwo Społeczne chce zatrudnić pracowników uprawnionych do otrzymywania specjalnego zasiłku opiekuńczego, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, musi ich poinformować o skutkach podjęcia zatrudnienia w zakresie prawa do tego zasiłku.

b) Wymóg tworzenia indywidualnych planów reintegracji dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Podstawa prawna: Art. 6 ustawy	
Streszczenie kryterium:	W przypadku, jeśli Przedsiębiorstwo Społeczne otrzyma wsparcie na zatrudnienie osoby zagrożonej wykluczeniem społecznym ze środków Funduszu Pracy, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON) lub w ramach programów realizowanych przez ośrodek wsparcia ekonomii społecznej, jest zobowiązane do opracowania i realizacji indywidualnych planów reintegracji dla każdej z osób objętych wsparciem.

4. Procedura nadawania statusu Przedsiębiorstwa Społecznego

Procedura nadawania statusu Przedsiębiorstwa Społecznego została opisana w art. 12 ustawy o ekonomii społecznej. Status Przedsiębiorstwa Społecznego nadawany jest w drodze decyzji

administracyjnej wydanej przez wojewodę, właściwego ze względu na siedzibę podmiotu ubiegającego się o ten status.

Art. 12 ust 2 ustawy określa, co zawiera wniosek o nadanie statusu Przedsiębiorstwa Społecznego. Są to: nazwa, forma prawna podmiotu, adres siedziby i miejsce wykonywanej działalności, numery NIP i REGON, numer KRS lub numer z innej ewidencji, określenie celu działalności podmiotu (reintegracja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym albo realizacja usług społecznych) oraz planowany przedmiot dominującej działalności.

Odnośnie procedowania wniosku oraz formy w jakiej ma być złożony zastosowanie mają przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Dodatkowo, także art. 12 ust. 3 ustawy o ekonomii społecznej wskazuje, że do wniosku należy załączyć dokumenty potwierdzające spełnienie przez wnioskodawcę kryteriów, jakie musi spełnić Przedsiębiorstwo Społeczne. Zapis ustawy mówi, że do wniosku należy załączyć w szczególności: statut, umowę spółki lub inny dokument o podobnym charakterze, oraz odpowiednie uchwały lub sprawozdania.

W przypadku, jeśli wniosek o nadanie statusu Przedsiębiorstwa Społecznego składany jest przez spółdzielnię socjalną, nie ma ona obowiązku składania załączników potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 3, art. 4 ust. 1, art. 5 oraz art. 7–9 ustawy o ekonomii społecznej. Jednoznacznie wskazuje na to zapis art. 12 ust. 4 ustawy o ekonomii społecznej.

Ponieważ ustawa nie zakłada zamkniętego katalogu dokumentów, jakie obligatoryjnie należy załączyć do wniosku o nadanie statusu Przedsiębiorstwa Społecznego, wykaz załączonych dokumentów może być w każdym przypadku inny. Pracownik Urzędu Wojewódzkiego odpowiedzialny za weryfikację wniosku powinien w oparciu o przedstawione dokumenty oraz wyjaśnienia zawarte w niniejszym poradniku zweryfikować, czy podmiot spełnia wszystkie kryteria. Jeśli weryfikacja przebiegnie pozytywnie, podmiot składający wniosek powinien otrzymać status Przedsiębiorstwa Społecznego w drodze decyzji administracyjnej. Jeśli jednak przedstawione dokumenty są niewystarczające, zgodnie z kodeksem postępowania administracyjnego organ wezwie wnioskującego do uzupełnienia dokumentów we wskazanym w wezwaniu terminie.

W przypadku, jeśli po weryfikacji wniosku wojewoda stwierdza, że podmiot nie spełnia przesłanek pozwalających na nadanie mu statusu Przedsiębiorstwa Społecznego, wydaje decyzję odmowną. Od decyzji tej przysługuje odwołanie, wnoszone do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego za pośrednictwem wojewody.

5. Obowiązki sprawozdawcze spoczywające na Przedsiębiorstwach Społecznych.

Podmiot, który uzyska status Przedsiębiorstwa Społecznego przyjmuje na siebie kilka obowiązków. Najważniejszym z nich jest konieczność corocznego złożenia sprawozdania. Sprawozdanie takie przygotowuje się i składa wojewodzie właściwemu ze względu na siedzibę Przedsiębiorstwa Społecznego. Wymóg ten wynika z art. 10 ustawy o ekonomii społecznej. Sprawozdanie składa się w terminie do 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy. Składane jest ono w formie elektronicznej, wzór sprawozdania oraz szczegółowe zasady jego sporządzania są określone w rozporządzeniu ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego.

Sprawozdanie Przedsiębiorstwa Społecznego zawierać będzie:

- informacje dotyczące podmiotu – nazwa i forma prawna, adres siedziby, dane kontaktowe, NIP, REGON i KRS lub numer z innego rejestru, w którym podmiot jest zarejestrowany,
- szczegółowe informacje o podjętych działaniach dotyczących reintegracji zawodowej i społecznej osób zatrudnionych w Przedsiębiorstwie Społecznym, wraz opisem efektów tych działań,
- informację odnośnie struktury zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Społecznym, w szczególności w zakresie spełnienia kryterium zatrudnienia minimum 30% osób zagrożonych wykluczeniem społecznym (o ile kryterium to ma zastosowanie),
- informację o korzystaniu z instrumentów wsparcia, przewidzianych w art. 21, 22 i od 24 do 26 ustawy.

Sprawozdanie, o którym mowa w art. 10 ustawy jest całkowicie nowym obowiązkiem sprawozdawczym, niezależnym od innych obowiązków, którym podlegają PS. Sprawozdanie po złożeniu do wojewody podlega weryfikacji pod względem poprawności i kompletności informacji w nim zawartych. Przedsiębiorstwo Społeczne składa pierwsze sprawozdanie za rok kalendarzowy, w którym uzyskało ten status. Kolejne sprawozdania składane są w terminie do 31 marca każdego roku za rok poprzedni. Ostatnie sprawozdanie składane jest za rok, w którym podmiot utracił status Przedsiębiorstwa Społecznego.

Zgodnie z art. 14 ustawy, w przypadku niezłożenia sprawozdania z działalności Przedsiębiorstwa Społecznego w terminie określonym w ustawie, wojewoda wzywa podmiot do złożenia sprawozdania w terminie nie krótszym niż 14 dni od daty otrzymania tego wezwania. Jeśli Przedsiębiorstwo Społeczne nie zastosuje się do tego wezwania i nie złoży sprawozdania ze swojej działalności w wyznaczonym terminie, może utracić status Przedsiębiorstwa Społecznego na podstawie art. 17 pkt 1 ustawy. Utrata statusu Przedsiębiorstwa Społecznego wymaga wydania decyzji administracyjnej. W przypadku utraty statusu Przedsiębiorstwa Społecznego, podmiot może ponownie uzyskać ten status nie wcześniej niż po upływie roku.

Niezależnie od sprawozdań rocznych, składanych w trybie opisanym powyżej, Przedsiębiorstwo Społeczne ma obowiązek zgłoszenia wojewodzie zmian powodujących naruszenie kryteriów, jakie Przedsiębiorstwo Społeczne powinno spełniać. Wymóg ten został opisany w art. 13 ustawy. Wymóg zgłoszenia dotyczy wyłącznie zmian, które skutkują niespełnieniem kryteriów określonych w ustawie. Zgłaszając taką sytuację, Przedsiębiorstwo Społeczne powinno wskazać przyczyny naruszenia kryteriów opisanych w ustawie. Po otrzymaniu tej informacji, wojewoda wzywa Przedsiębiorstwo Społeczne do wprowadzenia działań naprawczych. Termin na poprawę sytuacji ustawa określa jako nie krótszy niż 14 dni. Równocześnie nie określa maksymalnego terminu co oznacza, że wyjaśnienia złożone przez Przedsiębiorstwo Społeczne powinny być brane po uwagę przy wyznaczeniu terminu na skorygowanie nieprawidłowości.

Wojewoda odpowiedzialny jest nie tylko za przyznawanie statusu Przedsiębiorstwa Społecznego. Wojewoda sprawuje też nadzór nad spełnianiem przez podmiot kryteriów Przedsiębiorstwa Społecznego i może zarządzić kontrolę w tym zakresie. Zasady kontroli ze strony wojewody zostały opisane z art. 16 ustawy.

6. Korzyści z posiadania statusu Przedsiębiorstwa Społecznego.

Podmioty, które uzyskają status Przedsiębiorstwa Społecznego, będą mogły korzystać z następujących mechanizmów wsparcia:

a) Dofinansowanie składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe od wynagrodzeń pracowników zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Dofinansowanie składek w odniesieniu do pracowników zagrożonych wykluczeniem społecznym, zatrudnionych w Przedsiębiorstwie Społecznym zostało opisane w art. 21 ustawy o ekonomii społecznej. Dofinansowanie obejmuje składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe naliczane od wynagrodzenia pracownika oraz koszty pracodawcy przeznaczone na finansowanie składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe. Dofinansowanie to jest wypłacane ze środków: Funduszu Pracy, budżetu Unii Europejskiej, pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu lub innych środków zagranicznych i przysługuje w pełnej wysokości opłaconych składek przez 24 miesiące od dnia zatrudnienia pracownika, a następnie w wysokości 50% opłaconych składek przez kolejnych 12 miesięcy. Dofinansowanie to realizowane jest w formie refundacji opłaconych składek albo wypłacane jako zaliczka kwartalna. Dofinansowanie to wypłacane jest na wniosek Przedsiębiorstwa Społecznego i na podstawie umowy zawartej ze starostą, właściwym dla siedziby Przedsiębiorstwa Społecznego. Wzór wniosku o dofinansowanie składek zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego.

b) Dofinansowanie na utworzenie stanowiska pracy oraz finansowanie kosztów wynagrodzenia.

Ten mechanizm wsparcia został wskazany w art. 22 ustawy, natomiast jego zasady opisane są w odrębnych przepisach. Przedsiębiorstwo może otrzymać dofinansowanie w formie jednorazowych środków na utworzenie stanowiska pracy oraz środki na finansowanie kosztów wynagrodzeń, wypłacane ze środków: Funduszu Pracy, PFRON, budżetu Unii Europejskiej, pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu lub innych środków zagranicznych.

W przypadku dofinansowania pochodzącego ze środków Funduszu Pracy, może być ono wypłacane w związku z zatrudnieniem osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy. Wysokość tego wsparcia wynosi nie więcej niż 6-krotność przeciętnego wynagrodzenia (dofinansowanie do utworzenia miejsca pracy) oraz dofinansowanie do wynagrodzeń w wysokości nie wyższej niż kwota minimalnego wynagrodzenia, wypłacanego przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

W przypadku dofinansowania ze środków PFRON, przysługuje ono w związku z utworzeniem miejsca pracy dla osoby z niepełnosprawnością. Przyznawane jest w wysokości od 6-krotności do 15-krotności przeciętnego wynagrodzenia (dofinansowanie na utworzenie stanowiska pracy) oraz dofinansowanie do wynagrodzeń w wysokości nie wyższej niż kwota minimalnego wynagrodzenia, wypłacanego przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

W przypadku dofinansowania pochodzącego z innych źródeł, w szczególności z budżetu Unii Europejskiej, warunki wsparcia będą określone na poziomie programów, w ramach których środki te będą przyznawane.

c) Dofinansowanie do oprocentowania kredytów.

Mechanizm wsparcia został opisany w art. 24 ustawy. Przedsiębiorstwo Społeczne może otrzymać dofinansowanie do oprocentowania kredytów bankowych i w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Jest to wsparcie wynikające z art. 32 ust 1 pkt 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Dofinansowane może być do 50% oprocentowania zaciągniętego kredytu, pod warunkiem, że kredyt ten jest wykorzystany na cele związane z rehabilitacją zawodową i społeczną osób z niepełnosprawnościami.

d) Zwrot kosztów poniesionych na dodatkowe koszty Przedsiębiorstwa Społecznego związane z zatrudnieniem osób z niepełnosprawnością.

Mechanizm wsparcia został opisany w art. 24 ustawy. Przedsiębiorstwo Społeczne może otrzymać zwrot poniesionych kosztów transportowych, administracyjnych oraz budowy lub przebudowy związanej z modernizacją obiektów i pomieszczeń zakładu. Jest to wsparcie wynikające z art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Zwrot dotyczy wyłącznie dodatkowych kosztów pracodawcy wynikających z zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami i przysługuje wyłącznie tym Przedsiębiorstwom Społecznym, które zatrudniają co najmniej 50% osób z niepełnosprawnościami.

e) Możliwość ograniczenia zamówienia publicznego wyłącznie do Przedsiębiorstw Społecznych.

Mechanizm ten został wskazany w art. 26 ustawy. Jednostka sektora finansów publicznych, jeśli dokonuje zamówienia, które ze względu na swoją wartość nie wymaga stosowania przepisów ustawy Prawo Zamówień Publicznych może zastrzec, że o zamówienie to mogą ubiegać się wyłącznie Przedsiębiorstwa Społeczne, które uzyskały ten status na podstawie ustawy. Równocześnie nadal ma tutaj zastosowanie art. 44 ust 3 ustawy o finansach publicznych, który nakłada obowiązek ponoszenia wydatków w sposób celowy, oszczędny i terminowy. Zastrzeżenie zamówienia wyłącznie dla Przedsiębiorstw Społecznych nie wymaga spełnienia żadnych dodatkowych warunków (poza wartością zamówienia).

f) Zwolnienie podatkowe dochodów przeznaczonych na cele związane z reintegracją społeczną i zawodową pracowników.

Zwolnienie podatkowe zostało opisane w art. 67 ustawy i wynika ze zmiany art. 17 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Zgodnie z wprowadzonym przepisem, zwolnione z podatku są dochody Przedsiębiorstw Społecznych działających w celu reintegracji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Warunkiem jest, że dochody te muszą być wydatkowane w roku podatkowym na cele związane z reintegracją społeczną i zawodową swoich pracowników.